

RETENCJA WODNA

Niemal, co roku zdarzają się powodzie i susze. Przeciwdziałanie tym dwóm niekorzystnym zjawiskom może być ze sobą wbrew pozorom połączone.

Powódź to naturalne zjawisko w przyrodzie. Jednak w dzisiejszych czasach ma ono gwałtowny przebieg i destrukcyjny charakter. Niestety często jest to spowodowane ingerencją człowieka w naturalne systemy wodne.

Możemy temu zapobiec poprzez:

- spowolnienie spływu powierzchniowego wód na stokach i w potokach górskich,
- przywracanie bądź tworzenie nowych polderów zalewowych w dolinach rzecznych,
- odtwarzanie w dolinach rzek naturalnych dla nich siedlisk przyrodniczych,
- zakładanie tarasów i orkę w poprzek stoków,
- zwiększenie zawartości próchnicy w glebie,
- odtwarzanie śródpolnych oczek wodnych i mokradeł,
- zalesianie zgodnie z siedliskiem oraz wzbogacanie lasów o roślinność porastającą niższe piętra lasu.

Działania nasze powinny zmierzać w kierunku gromadzenia wody w chwili, gdy jest jej za dużo a uwalniania, gdy zaczyna jej brakować. Im dłużej zatrzymamy wodę w środowisku tym dłużej będziemy ją z niego czerpać. Czasowe zatrzymanie wody w środowisku nosi nazwę retencji wodnej. Retencja może być: mała, duża, glebowa, krajobrazowa i każda z nich ma ten sam cel - zatrzymać wodę.

W działaniach tych ogromne znaczenie ma:

- zachowanie naturalnych biegów rzek, zachowanie rowów,
- umacnianie koryt rzek i rowów materiałami przepuszczalnymi, a nie betonem i kamieniami, utrzymanie roślinności na brzegach,
- ukształtowanie terenu np. niewielkie zagłębienia terenu pozwalają na magazynowanie wody opadowej poprzez tworzenie się stałych lub okresowych oczek wodnych,
- obecność szaty roślinnej, zachowanie trwałych użytków zielonych,
- zadrzewianie – drzewa osłabiają siłę wiatru, powodują wzrost wilgotności powietrza w sąsiedztwie zadrzewień, wpływają na ograniczenie strat wody z gleby, sprzyjają zwiększeniu nasiąkliwości gleby, powodują spowolnienie spływu powierzchniowego i gruntowego wód, spowalniają wiosenne topnienie śniegu,
- poprawa struktury gleb, wzrost zawartości próchnicy w glebie, ograniczenie spływu powierzchniowego i zwiększenie zasilania wód podziemnych poprzez stosowanie zabiegów przeciwoerozyjnych i uprawę poplonów, zmniejszenie transpiracji poprzez odpowiedni dobór roślin i ograniczenie parowania z powierzchni gleby,
- utrzymanie naturalnych bądź sztucznych zbiorników wodnych,
- ograniczenie szybkiego odpływu wód deszczowych z powierzchni utwardzonych, wybetonowanych (place, ulice), itp. poprzez umożliwienie wsiąkania wody.

Polska należy niestety do krajów o bardzo skromnych zasobach wodnych, dlatego też powinniśmy zadbać o maksymalne ograniczenie odpływu wód i dążyć do zatrzymania jej w obiegu.